

RON EN JILL

*Jeugdmusical
door Frans Busschots*

Ron en Jill

Musical voor en door jonge mensen
Door Frans Busschots

Thema: jeugdliefde

Spelers: jonge mensen (meisjes en jongens vanaf 10 jaar tot ...)

Plaats van het verhaal: Verona, Italië.

Aantal scènes: 10

Aantal spelers: onbeperkt

jongens: 10-15, meisjes: 10-15 of meer, en figuranten.

Een bepaald aantal rollen kunnen ook door volwassenen gespeeld worden (de ouders van Jill, de bakkers, de politie-inspecteur, de vrouw met de kinderwagen, ...)

DECORS:

Een pleintje in de stad, ...

De woonkamer bij Jill thuis

De straatzijde van de bakkerij van Rudolfo

PERSONAGES:

De leeftijden van de spelers kunnen aangepast worden, ook het aantal spelers!

Gilberto, werkt bij een circus.

Rudolfo, bakker, de vader van Ron en Luca.

Burgemeester.

Senator, de vader van Jill.

Bezoeker bij de senator.

Enkele circusartiesten als figuranten.

Enkele vrouwen die bij Rudolfo gaan brood kopen.

Voorbijgangers en andere figuranten...

Bakkers

Personeel bij de ouders van Jill

Ron, de zoon van een bakker, 16 jaar. Meisjes zijn zijn eerste hobby.

Luca, de broer van Ron, 14 jaar. Stottert soms een beetje: niet overdrijven!

Antonio, de bendeleider, 15 jaar. Hij spreekt gearticuleerd. Dit moet hem waardigheid geven.

Gilberto: 14 jaar, meeloper met Antonio.

Marcus: 14 jaar.

Palmiro: 13 jaar.

Luigi, 15 jaar, de leider van de Black Boys.

Felice, 14 jaar, de vriend van Luigi.

Adam, 14 jaar, de opposant van Luigi.

Bravo, 14 jaar.

Ben, 14 jaar.

Alberto, 13 jaar.

Jill, 15 jaar, de dochter van een senator. Rebels.

Rosa, 14 jaar, de vriendin van Jill.

Maria, 14 jaar, de opposant van Jill, is ook verliefd op Ron.

Giat, 14 jaar, meeloper met Maria.

Gina, 13 jaar.

Louisa, 14 jaar.

Vrouw, rijdt met kinderwagen, is een undercover agente.

Moeder van Jill.

SCÈNE EEN

Een pleintje in de stad. Enkele meisjes springen touwtje, op het rechtergedeelte van het pleintje. Ze genieten.

Een volkse vrouw met een kinderwagen van links vooraan op, rijdt tot het midden, blijft even staan, kijkt naar de zon, rijdt even verder, tot helemaal achteraan. Ze installeert zich daar op een bankje terwijl ze het kindje in de kinderwagen beschermt tegen de zon.

Het moet duidelijk zijn dat de vrouw met de kinderwagen gaat wandelen om te kunnen zonnen: kousen uit, schoenen uit, rok of kleed oprollen tot boven de knieën, mouwen van blouse oprollen, knoopje los van blouse, haalt zonnebril uit de kinderwagen.

Meisjes zingen een liedje terwijl ze touwtje springen. Iedere keer dat men over het touw springt, zingt men een woord of lettergreep. Het is wenselijk dat men allemaal gelijktijdig over de touwtjes springt.

Lied: een jon-gen en een meis-je, een jon-gen en een meis-je... *(dan missen twee kinderen de koordjes en men begint opnieuw)* Een jon-gen en een meis-je, een jon-gen en een meis-je...

De jongens komen naar het midden van het pleintje: zij achten het moment gekozen om de meisjes eens goed te plagen. Zij zingen op hetzelfde tempo *(terwijl de meisjes overstemd worden en verder springen, wel gestoord door de jongens)*

Jongens Een jon-gen en een meis-je, een jon-gen en een meis-je ...la-gen sa-men in het mal-se gras. Oei, oei, oei!

Meisjes Foei, foei, foei! *(de meisjes stoppen met koordje springen)*

Jill *(tot de plagende jongens)* Et-ter-bui-len! Pest-kop-pen! *(kwaad)* Scheer je weg!

Antonio Meis-jes zijn trie-ne-kes, trie-ne-mie-kes!

Ron Trut-te-kes!

Jongens Trut-te-kes! Trut-te-kes! *(enkele jongens draaien rond de meisjes die zich dicht bij elkaar, beschermend opstellen)* Trut-te-kes, trut-te-kes! *(de jongens dansen agressief rond de meisjes, trekken hier en daar iemand bij de haren of aan een kledingstuk, Ron neemt van Jill de springkoord af en loopt weg naar de andere kant, Jill loopt Ron achterna en neemt de koord terug af en geeft Ron een ferme mep in het gezicht en dan nog een vuistslag in de buik. Ron kermt van de pijn, de andere jongens komen naast hem staan en troosten spottend. De meisjes lachen: ze genieten van de schijnbare overwinning.)*

Antonio Dat kan mij niet overkomen! *(kijkt naar Ron, lacht, een pasje in de richting van de meisjes, uitdagend, maar eigenlijk heeft hij toch een beetje schrik)* Trut-te-kes! Trut-te-kes! *(blijft uitdagend staan)*

Jill *(geeft een uiteinde van haar springkoord naar Rosa, samen lopen zij naar Antonio en draaien de springkoord rond zijn lichaam, dan laat Rosa de koord los en draait Antonio rond als een tol, hij valt, Jill en Rosa terug naar de groep)*

meisjes, de jongens lachen en vernederen zo de leider van de groep. Jill roept
Trut-te-kes! *(de meisjes roepen in koor)* Trut-te-kes, trut-te-kes!

Antonio *(vernederd naar de jongens toe)* Oude wijven! Zot geweld!

Ron Dat moet je hun zelf zeggen! *(met zijn handen om de schouders van Antonio)* Je hebt gewoon pech, broeder! Pech!

Jongens *(scanderen)* Weerwraak! Weerwraak!

Luca Vooruit, Antonio! Geef ze er van langs!

Antonio kijkt rond, wat moet hij doen?

Gilberto *(komt op met een megafoon, is gekleed als iemand van een circus, met hoed, ... Spreekt in een megafoon)* Aandacht, aandacht! Dames en heren, juffrouwen en ...euh...

Luca ...Jonge heren! *(roept naar Gilberto)* Jonge heren!

De jongens hebben zich langs een zijde geplaatst, de meisjes langs de andere kant, zij kijken toe.

Een jongens van het circus komt op met groot bord met bovenaan een reeks belletjes die rinkelen wanneer hij het bord beweegt. Op het bord bovenaan: "Circus Circus". Midden: "Vandaag". Van midden naar onder: "om 3 uur", daaronder "om 8 uur".

Hij blijft helemaal vooraan, nog voor het groepje meisjes, staan en toont ostentatief het bord, hij verplaatst zich telkens een beetje en laat duidelijk aan het aanwezige publiek zien wat er op het bord staat. Soms schudt hij met het bord om aandacht te trekken. Op het einde van de acts heeft hij net de ronde gemaakt van het plein. Hij volgt op het einde de circusartiesten.

Gilberto Dames en heren, juffrouwen en ..jonge heren! Aandacht, aandacht! Deze namiddag en deze avond: grote vertoning van Circus Circus op het Grote Plein. Om drie uur en om acht uur! Grote voorstelling van Circus Circus! *(stapt zo verder naar het uiteinde van het plein, aan de andere kant van de plaats waar de vrouw met de kinderwagen op een bankje zit)*

Enkele circusartiesten zijn Gilberto gevolgd. Eerst enkele steltlopers die hun kunstjes tonen. Afhankelijk van de mogelijkheden: op een stelt en de andere in de lucht steken, een steltenloper stapt over een steltenloper op kleine stelten, gekleurde ringen naar elkaar werpen en terug opvangen, enz... Er volgt een spontaan applaus van de meisjes.

Ron Die trienekes vinden dat gewoon fantastisch! Wat hebben die al gezien in hun leven? Dit is flauw!

Gilberto Applaus, dames en heren! Applaus! Deze namiddag om drie uur en deze avond om acht uur: de meest spectaculaire acts van de eeuw! Kom zien, kom zien!

Enkele acrobaten komen op. Gespierde kerels begeleid door enkele dames (jongens en meisjes). Ze blijven staan in het midden van het podium, vormen een kring, de ene springt

over de andere, ze maken een piramide, ... korte act.

Gilberto Applaus, dames en heren! Applaus! Deze namiddag om drie uur en deze avond om acht uur: de meest spectaculaire acts van de eeuw! Kom zien, kom zien!

De jongens en de meisjes applaudisseren, de acrobaten waardig af, gevolgd door Gilberto die het steeds zwakker wordende geluid maakt met zijn megafoon: "Kom zien, kom zien!"

Jill *(roept tot de jongens)* Dat waren jongens hé, platbroeken!

Jongens *(samen)* Ahoe, ahoe! Piskousen!

Een kindermeisje op met kinderwagen waarin het zusje van Jill ligt. Het kindermeisje stopt, de meisjes rond de kinderwagen, Jill neemt het kindje (pop) in de handen, is lief tegen het kindje. Jill tast en stelt vast dat het kindje een andere pamper heeft.

Ron Piskous! *(de jongens lachen)*

Jill *(wil met kindje naar de jongens toe)* Willen jullie wel eens een échte piskous ruiken? *(de andere meisjes willen haar tegenhouden, maar zij loopt met het kindje naar de jongens toe. Ron en de anderen vluchten weg. Net voordat Ron wegvluchten, kan krijgt hij nog de pamper in zijn gezicht.)*

Ron *(off)* Rijke luispiskous!

Net voordat Jill haar zusje in de kinderwagen wil leggen zingt zij een liedje.

ZUSJE

Zusje
Zusje klein
Zusje fijn!

Zusje
Zusje v'n mij
Zusje blij
Zusje
Zusje lief
Zusje hartendief

Zusje
Zusje zacht
Zusje lacht

Men kan hier de andere meisjes telkens de laatste regel samen laten zingen.
De jongens applaudisseren.

Ron Zusje doet in haar broek. Ik vind het in het doek.

Het kindermeisje legt het kindje in de kinderwagen en rijdt verder, af.

Antonio *(tot Ron)* Naar wat rook dat?

Ron Wat?

Antonio Naar pis zeker of niet?

Ron Oh, dat? Naar rijkeluispis.

Antonio Naar rijkeluispis...smaakt dat anders?

Ron Dat smaakt naar aardbeien!

Luca Er zijn toch van die snotapen die alleen maar chance hebben!

Antonio neemt Ron en Luca bij de schouder en dwingt hen mee af te gaan, de andere jongens volgen. De meisjes beginnen terug met de touwtjes te spelen. Ze zingen terug hun liedje een jon-gen en een meis-je, een jon-gen... Op dat moment komen Antonio, Ron, Luca en de anderen op met natte aarde in iedere hand, ze lopen ermee naar de meisjes en werpen er mee. Hun klederen zijn plots vuil. Ze zijn kwaad en willen vechten, maar enkele jongens komen terug op met nog meer natte aarde. Ron smeert die natte aarde aan Jills kleed. De meisjes vluchten weg, af.

Ron Het plein is terug van ons! *(hij bekijkt zijn handen, wrijft ze af aan zijn kleding die ook vuil is)* Het plein is van ons! Van ons! *(De jongens lopen rond en dan af)*

Alleen de vrouw met de kinderwagen is nog op het podium, zij kijkt naar de ondergaande zon: kousen aan, schoenen aan, rok terug omlaag, mouwen terug omlaag, knoopje van blouse terug vast, zonnebril in de kinderwagen, traag af.

EINDE SCÈNE EEN

SCENE TWEE

Thuis bij Jill. De leefkamer.

(met enkele zetstukken maakt men de drie wanden van de woonkamer. Met plaatst ook drie stoelen en een bijzettafeltje. De vader van Jill en de burgemeester zitten samen aan het tafeltje en drinken een glaasje wijn.)

- Burgem. Mijn waarde senator, dit is een uitstekend wijntje. Sta me toe, je te feliciteren met dit wijntje. Vorig bezoek meende ik een minder uitgesproken smaak te proeven. Dit is uiterste klasse. Van welk jaar nu ook weer?
- Senator *(lacht)* O, dat herinner ik me niet meer, mijnheer de burgemeester. Ik serveer altijd de beste wijnen, maar in die flessen zit ik zelf niet in, zie je!
- Burgem. Begrijpelijk! *(lacht)* Neem me niet kwalijk! Ik wil je zeker niet kwetsen, mijn waarde senator!
- Senator Het doet me genoegen, dat je goede wijn weet te waarderen. Ik zal er in de toekomst zelf op toezien dat alleen de beste wijnen voor onze samenkomsten gereserveerd worden.
- Burgem. *(lacht)* Ik waardeer je vriendschap, mijn waarde senator! *(nipt van glas wijn, prijst de kwaliteit, zet glas voorzichtig neer)* En wat Europa betreft...
- Senator Jij noemt het een oorlog zonder soldaten. Of heb je al een andere omschrijving?
- Burgem. *(lacht)* Neen. Maar, iedere vergelijking gaat maar op in de mate dat...
- Senator ...je dat aanvoelt! Wat wilde je nu weer zeggen over Europa?
- Burgem. De werkloosheid in onze gemeente, mijn waarde senator. Het is een plaag aan het worden. Vooral de laaggeschoolden...
- Senator De laaggeschoolden...*(denkt na)* Zelf zit in niet in die commissies, maar mijn broer is daar kind aan huis, zal ik maar zeggen. Ik kom ook wel eens met de administratie in aanraking. Ja, ik ken er wel wat aardige mensen. Harde werkers.
- Burgem. Met de verkiezingen in het vooruitzicht... We zouden voor een soort klein mirakel moeten kunnen zorgen. Iets uit de hemel laten vallen en net in ons dorp de grond raken.
- Senator *(lacht)* Wat zeg jij dat toch mooi, burgemeester. Een snelweg tussen Staatsburg en Verona?
- Burgem. Neen, zo lang hoeft dat niet te zijn. Of een rusthuis voor vermoeide commissieleden met wat randaccommodatie...
- Senator Of een vliegveld voor kleine vliegtuigjes. Zo zouden de commissieleden zich hier kunnen komen bekwamen in de watersporten. Wat beweging kan nooit kwaad...

- Burgem. Er zijn mogelijkheden genoeg, denk ik. Er zou iets uit de hemel moeten vallen...
- Senator ...en in ons dorp de grond raken! *(beiden lachen)* Natuurlijk zou het een zachte landing moeten maken. Dat moet mogelijk zijn. *(denkt na)* Dat moet kunnen.
- Burgem. Dan hou ik je niet langer op, mijn waarde senator! *(drinkt glas leeg, staat op)* Ik ga nu recht naar huis, neen, ik maak geen tussenstop meer! Ik ga de hemel danken voor wat er naar beneden zal komen. Alles wat van de hemel komt is een zegen voor ons dorp! *(neemt met beide handen de handen van de senator vast, dankt)* Zo een goed wijntje maakt een gesprek eens zo vruchtbaar. Ik kom nog wel eens naar je gezondheid informeren, mijn waarde senator. Natuurlijk dat ik eerst vraag of je wel tijd hebt...
- Senator Ja, het flesje moet natuurlijk tijd krijgen om te chambereren. Dank voor je bezoek, burgemeester. Het was heel aangenaam. Kom gerust maar eens langs, maar zorg er voor dat je in de juiste stemming bent. Goede wijn, ...
- Burgem. Dank, duizendmaal dank, mijn waarde senator. O, ja, nog iets! Ik was het al bijna vergeten: de zoon van mijn jongste. broer is pas afgestudeerd en wil zich volledig ten dienste stellen van de Europese gedachte. Zo van die jonge mensen die overlopen van idealisme, weet je...
- Senator Ik zal straks eens naar de hemel kijken! Zeker!
- Burgem. Het is volle maan, mijn waarde!
- Senator Ik zal er een Europese ster bijplaatsen. Tot ziens, burgemeester.
- Burgem. *(af)*
- Senator *(zet zich terug in de zetel)* Het is erg. Heel erg. Een kip zonder kop. En wat is daar erg aan? Zo een kip legt geen eieren. Overlopen van idealisme...*(drinkt van zijn glas)* Verdomd, men heeft zich vergist. Als je met personeel werkt! Die wijn is veel te goed voor de slijmbal. Zelfs de slechtste wijn is nog te goed voor dat soort. *(hij geniet van de wijn)*
- Jill *(op, langs een deur en wil voorbij haar vader naar de andere kamer gaan. Ze loopt op haar tippen en is bijna voorbij de senator wanneer die zich omdraait)*
- Senator Ben jij dat, Jill?
- Jill *(die probeert vlug af te gaan)* Ja, papa!
- Senator Kom eens hier, kind! Laat me je nog eens knuffelen! Ik zie je zo weinig!
- Jill Ik ben moe, papa!
- Senator Kom!

Jill Ik wil mij gaan wassen, papa.

Senator Heb je weer wat uitgespookt? Kom hier, zeg ik je! Hier!

Jill komt schoorvoetend naar de zetel waarin haar papa zit.

Jill Ik ben vuil, papa!

Senator (bekijkt Jill) Wat? ...

Jill *(schuchter)* Ik heb pech gehad, papa! Uitgegleden en plots was het gebeurd. Je weet wel... De bocht van de rivier, niet ver van het dorpsplein...Het kan daar glad zijn! Ben je boos, papa?

Senator Wat? Boos? Ik Ben woedend, heel woedend.

Jill Het spijt me, papa...

Senator Maar...ik moet je ook feliciteren, dochtertje.Bijna in de rivier gevallen en maar hier en daar wat zwarte plekken op je kleedje. Je moet wel geweldig vlug geweest zijn! Ik was vroeger ook geweldig vlug, nu met dat buikje zijn er wat beperkingen, zie je...

Jill Dan Ben je niet boos, papa?

Senator *(recht)* Boos? Ik Ben woedend! Maar ik Ben niet kwaad. Zie je: daartussen is nog een verschil. Wat is er eigenlijk écht gebeurd? Van dat uitglijden geloof ik niets. Ik loog vroeger ook altijd, in mijn eigen belang, natuurlijk. Hoeveel heb je gelogen? *(toont wijsvinger en duim van linkerhand: afstand tussen beide vingers is ongeveer vijf centimeter)* Een klein beetje? *(vergroot de afstand tussen beide vingers)* Of een klein beetje meer?

Jill *(voorzichtig)* Kun je je beide handen gebruiken, papa? Ik denk dat ik veel gelogen heb. Of misschien heb ik helemaal niet gelogen, ik weet het niet meer. Tegen jou moet ik altijd iets vertellen dat ik tegen mijn mama een heel andere draai moet geven. Dat is toch niet eenvoudig. En soms luistert mama achter een deur als ik jou iets vertrouwelijk vertel. Niet eenvoudig...

Senator *(bekijkt dochter)* Jij was bij de jongens! Foei!

Jill Ik heb met Rosa en de anderen gespeeld op het plein. En toen...

Senator De jongens! Juist. En jij stond op de eerste rij...

Jill Het zijn pestkoppen, papa.

Senator Dat zijn jongens altijd geweest en dat zullen ze blijven. Maar eens je wat groter Bent...

Jill Dit zijn pubers, papa! Pubers.

Senator Ga straks eens voor de spiegel staan,...hoe oud Ben jij nu ook weer?...

Jill Papa!...

Senator In de lente zijn Jongens altijd agressiever. Dat was vroeger...

Jill Pubers, papa!

Senator Verliefdheid!

Jill Papa!

Senator Stil, kindje! Je moet je weerbaar opstellen! Die pestkoppen, die etterbuilen...Kom, dat ik je nog eens goed knuffel!

Jill En je kleding dan?

Senator Dat laat mama wel terug in orde brengen. (*knuffelt Jill*)

Senator (*kijkt naar Jill*) Je wordt al een grote meid. Hoe heetten die snotapen nu ook weer?

Jill Kleine aap, grote aap, snotaap, ...

Senator Komop, meid!

Jill Dat doet er niet toe!

Senator Toch! Laat me eens nadenken! Die jongens van de bakker aan de Dom.

Jill Dat crapuul!

Senator Waarom gaan jullie altijd spelen waar dat crapuul rondloopt? Meisjes kunnen toch perfect alleen spelen, zonder jongens?

Jill Maar met die jongens is het plezanter, papa.

Senator Tot dat je mama je kleed gezien heeft!

Jill En jouw vest.

Moeder (*op*) De burgemeester bleef niet lang. Toch geen obstructies gemaakt?

Senator Neen, mama! 't Is volle maan en dan moet hij vanuit zijn veranda naar de sterren kijken.

Moeder Hij heeft veel invloed! (*ze stapt naar het midden van de plaats, kijkt naar Jill*)
Wat is hier gebeurd?

Senator Niets.

Moeder *(tot bij Jill)* Wat is er met je kleed gebeurd? Weet je wel wat zo een kleed kost? Kun je niet met fatsoenlijke kinderen spelen? Daar moet je nu zo groot voor geworden zijn. Wat heb je hierop te zeggen? *(Jill wil antwoorden)* Zwijg, zwijg! Jij behoort precies tot een andere stand. Het straatjesvolk. *(tot Senator)* Wij kunnen het ons niet permitteren om onze kinderen zo over de straat te laten lopen! De burgemeester heeft haar zo toch niet gezien? *(tot Jill)* En wat heb je hierop te zeggen?

Jill *(weent)* Het waren de Jongens, mama! Wij waren touwtje aan het springen en plots...

Moeder Was er dan geen politie? En je pianolessen? *(kijkt naar Jill)* Vooruit naar bed. Morgen extra oefenen!

Jill Dag mama, dag papa! *(vlug af)*

Senator Ik moet je feliciteren!

Moeder Wat nu weer?

Senator Je hebt succes!

Moeder Zo! Dan mag ik al mijn gedacht niet meer zeggen, in mijn huis?

Senator Ons huis!

Moeder Gekocht met geld van mijn ouders. Dankzij mijn ouders Ben jij wat je nu bent. Of niet soms?

Senator En zonder jouw ouders zou ik nu al lang doodgevallen zijn van de honger?

Moeder Je wilde mecanicien worden, maar je handen stonden verkeerd aan je armen! Dankzij mijn familie ben je nu een gerespecteerde senator!

Senator Jij hebt je zin gekregen. Jij wilde op de eerste rij staan omdat jouw familie de schone schijn belangrijker vond dan gelukkig zijn!

Moeder En ben je nu niet gelukkig? De hele beaumonde heeft je opgenomen in hun kringetje! Je bent aanvaard! Dat heeft me bloed, zweet en tranen gekost! Mecanicien!

Senator Wat moet ik daar nu op antwoorden?

Moeder Gewoon zwijgen! En morgen ga ik eens uitzoeken wie mijn dochter te schande gemaakt heeft. Toch weer niet die snotapen van die bakker met zijn bakstenen broodjes?

Senator Ik moet nog wat dossiers doornemen.

Moeder Doe dat en slaap maar in de logeerkamer! (*af*)

Senator Hoe kun je nu met zo een vrouw de liefde bedrijven?

EINDE SCENE TWEE

SCENE DRIE

Een pleintje, een bakkerswinkel (wat brood op een schap, een tafel als toog en een kassa) waarvan men alleen het uitstalraam ziet, met een deur.

Bakker Rudolfo, gekleed als bakker, staat voor zijn winkel en bewondert zijn gebak en brood. Hij zingt een lied. Terwijl hij zingt komen enkele vrouwen op, blijven staan. Hij maakt de nodige gebaren, passend bij de tekst.

Ikke bakker Rudolfo
Ikke bakke altijd brood
Anders gaan de mensen dood
Verona dan zijn in nood

Ikke bakker Rudolfo
Altijd vroeg uit de veren
Heel vroeg vlug in de kleren:
vrouwtjes kunnen brood smeren!

Ikke bakker Rudolfo
Ikke neem water en bloem
Make vlug een soorte deeg
Oven make van deeg brood.

Ikke bakker Rudolfo
Vrouwtjes komen hier kijken
Ook de vrouwtjes van rijken
Geven mij vele centen

Ikke bakker Rudolfo
Mooie vrouwen met mondje
En heel zacht rond kontje
Gelijk een gebakken brood

Een vrouw (*charmerend*) Rudolfo, jij zijn verleidelijke man. Jij vrouwen betoveren.

Rudolfo Ikke bakke brood. Ikke bakke brood.

Vrouw 2 Rudolfo, jij bakt lekker brood voor vrouwen, mannen breken er hun valse tanden op stuk.

Rudolfo Mannen hebben geen tanden nodig. Vrouwen met schone witte tanden zijn héél mooi. Ik niet kijken naar mannen.

De vrouwen kopen en betalen brood en gaan weg.

Rudolfo (*toont geldstukken*) Mijne dag kan niet meer stuk. Morgen nog ietske meer water bij de bloem.

Ron en Luca, de twee zonen van Rudolfo komen uit de winkel gestormd, hebben ruzie. Ron

neemt brood uit het schap en werpt dat naar Luca die het opvangt en terug werpt naar Ron.

Rudolfo Verdomme de verdomme, God hebbe mijn ziel! Verdomme de verdomme!

Ron vaagt het brood af en zet het terug op het schap.

Rudolfo Terug binnen, luieriken! Deegmachine kuisen en vloer van bakkerij!

Ron en Luca terug naar binnen, terwijl Ron Luca een duw geeft.

Rudolfo Wat moet er van zo een bende geworden? Ikke hier en daar nog een klets tegen de poep geven! Anders niet groot worden.

Rudolfo blijft even in de deuropening staan kijkt met een zelfverzekerde blik naar zijn uitgestelde broden, knikt en stapt naar binnen.

Drie jonge snaken Luigi, Felice en Bravo, leden van de Black Boys van Verona komen al slenterend naar de winkel van Rudolfo en plots nemen zij ieder een brood mee en willen wegvluchten.

Rudolfo heeft dat gezien en meteen staat hij terug in de deuropening en duikt naar de benen van het drietal dat valt. Felice, een van de drie, wil toch nog gaan lopen. Vlug neemt hij een van de broden die een beetje afgezonderd staan en werpt ermee naar de vluchter. Het brood treft de vluchter die valt.

Rudolfo *(stapt naar de jongen toe en neemt brood in de hand)* Brood van gisteren, broertje. Voor speciale gevallen. *(Neemt een lange koord die daar naast zijn broden klaar lag en bindt de drie aan elkaar. Dan stapt hij naar het schap, neemt drie broodzakken en schuift over ieder hoofd een broodzak. Hij slaat ze alle drie met een stevige slag op hun achterwerk.)* En nu vooruit! Maak dat jullie weggkomen! Morgen ben ikke er weer!

Rudolfo raapt de broden op, legt de 3 broden terug op hun plaats en het oude brood terug een beetje afgezonderd van de andere broden.

De drie Bruut! Racist! Kinderverkrachter! Bandiet!

Rudolfo Maak dat jullie weggkomen of ikke ga over naar fase twee!

De drie bendeleden vluchten weg.

Ron (komt buiten kijken) Wie waren dat, papa?

Rudolfo De kleuterafdeling van de Black Boys, vermoed ikke. Ikke denk dat ze honger hadden. Mond open en niets voor de tong.

Ron Je kon ze toch een brood geven?

Rudolfo Zij pakke drie broden. Schone nieuwe broden. Oudbakken brood niet willen. Honger hebben en kieskeurig zijn: dat kan niet! Ikke drie kleine bandieten aan

elkaar geknoopt hebben. Zij nog terugkomen ikke worstenbrood maken. Ook lekker!

Ron Zij zullen mij nu nog meer plagen.

Rudolfo Ikke dan mijn boemerang gebruiken! Brood van vorige week is nog beter! Kop in een keer weg.

Ron Ze zullen naar de politie gaan. Klacht neerleggen: jij in de gevangenis.

Rudolfo Daar brood niet zo goed. Ikke graag politie zien. Komt alleen maar als het niet regent. Anders hun uniform nat. Politie graag pintjes drinken, bij mijn vriend in de café. In lokaal achter café: daar niet moeten betalen. Politie komt hier niet. Als zij komt: ikke brood van gisteren gratis geven. Ikke dikke vriend van de politie!

De mama van Jill op, heeft Jill bij de hand. Ze stopt aan de winkel van Rudolfo, die de vrouw ziet aankomen en naar haar kijkt. De mama van Jill is kwaad.

Moeder Jij bent meneer Rudolfo, de bakker?

Rudolfo Ikke nu niet meer bakken. Alle brood is klaar voor de verkoop. Jij brood kopen? Brood van gisteren aan halve prijs. Dan kun jij mooi kleedje kopen van de goedkoop.

Moeder Jouw zonen hebben gisteren mijn dochter onteerd. Helemaal vuil gemaakt.

Rudolfo Twee dingens te gelijk? Knappe gasten!

Moeder Ik zal het hierbij niet laten.

Rudolfo Koop toch een brood, madame! Ikke zien jij grote honger hebben. Brood van gisteren aan halve prijs!

Moeder Geen brood!

Rudolfo Jammer. Ja, dikke madame lekkere brood eten en zoete taartjes, magere madame alleen yoghurt eten en worteltjes voor de zwarte ogen.

Moeder Luister eens, man. Ik kom klacht neerleggen. Ik kom protesteren!

Rudolfo Dat is politiewerk, madame! Ikke bakke brood. Lekker brood.

Moeder (*gaat dreigend voor Rudolfo staan*) Als jouw zonen nog eens in de buurt van mijn dochter komen, dan laat ik ze ...kastren!

Rudolfo Is goed voor katten (*bootst katten na*) Miauw! En nog eens miauw!

Ron en Luca komen in de deuropening staan, kijken naar Jill.

Rudolfo *(tot Ron en Luca)* Doe eens miauw zoals de katten!

Ron en Luca bootsen het geluid van katten na, op zo een slechte manier dat Jill moet lachen.

Moeder *(tot Jill)* Zijn dat die twee bandieten?

Jill antwoordt niet.

Moeder Vooruit! Zijn zij het?

Jill Dit zijn brave jongens, mama! Zij hebben het niet gedaan!

Rudolfo Nu hoor je het ook eens van iemand anders, madame! Mijn kinderen goed groot gebracht. Eten alle dagen lekker brood en dan geen goesting om ruzie te maken met mooie meisjes.

Moeder *(trekt Jill bij de arm)* Jij laat mij ook mooi in de steek. We zullen er thuis wel eens goed over praten.

Jill Zij hebben dat niet gedaan, mama! Dit zijn brave jongens!

Rudolfo Dan is alle moeite voor niets, madame! Jij goed bedoeld, wij begrijpen. Maar dit is een pijnlijke missing. Ikke medelijden met madame. Ikke schenk een gratis brood. Gewoon gratis. En vergeet de pech, madame! *(hij geeft een brood aan de moeder van Jill, die weigert het brood aan te nemen!)* Ikke heb drie soorten brood, madame! Kijk dit is eerste klas brood om op te eten. Ikke heb ook bakstenenbrood! *(hij werpt een oud brood omhoog en dat valt net op zijn voeten, hij vloekt en verontschuldigt zich)* Ikke heb ook Amerikaans brood! *(werpt een klein broodje omhoog en het valt en blijft botsen zoals een voetbal)* Amerikaans brood is een beetje sponsachtig, zie je!

Moeder met Jill kwaad af. Jill kijkt nog eens om naar Ron en haalt haar schouders op. Moeder en Jill stappen vlug af, boos.

Rudolfo Snotapen! Jullie meisje schone kleding zwart hebben gemaakt? Niet meer doen. Maar alles heeft zijn voordelen! Jullie vandaag de ganse dag werken in de bakkerij. *(tot Ron)* Vlug: water en bloem in de deegmachine! Jij mag ook op het knopje drukken en dan motor draaien! *(alle drie af)*

EINDE DERDE SCENE

SCENE VIER

De woonkamer bij Jill thuis.

De vader van Jill met nog een gast zit in de salon. Ze drinken wijn en bekijken foto's. Ze genieten van de foto's waarom duidelijk mooie vrouwen staan. Ook mannen.

Senator En jullie maken altijd van die mooie foto's?

Gast *(lacht)* Ja en neen. Wij zijn eigenlijk een milieuvereniging, maar het milieu is groot. Er zijn veel aspecten te bekijken!

Senator *(wijst naar enkele foto's)* Zoals...*(lacht)*

Gast Italia Bella maakt deel uit van een internationale vereniging. Wat mooi is in de natuur accentueren wij, het andere stellen wij aan de kaak. Ook oude boomsoorten willen wij terug op onze pleinen en parken zien! Boomsoorten die vroeger in onze regio populair waren!

Senator Drink nog eens wat! En waarmee kan ik Italia Bella helpen?

Gast Een klein beetje meer genuanceerd, waarde senator. Wij willen jou een gunst vragen.

Senator Dat is toch hetzelfde?

Gast Neen, wij willen jou een gunst vragen om jou te mogen helpen en steunen bij de volgende verkiezingen.

Senator Ach zo! Jullie zijn er wel tijdig bij. De verkiezingen voor de senaat zijn pas over een jaar of twee, ik zou dat eens moeten nazien. Misschien kom ik zelfs niet meer op de kieslijsten voor. Alles heeft zijn tijd, niet?

Gast Dan weet ik even niet wat zeggen...

Senator Welke gunst wilde je vragen in ruil voor jullie politieke steun, want dat zat er toch onder, niet?

Gast Dat was de bedoeling niet. Maar als je toch zou willen... ken jij iemand van de nationale tv? Ik bedoel ...iemand die niet tot de kuisploeg behoort.

Senator Vaklui ken ik niet, alleen mensen van de directie, van zo een of andere receptie.

Gast Het is dat wat ik bedoel. Wij zouden graag, met Italia Bella, op de tv komen. Goed voor de ledenwerving, voor het moreel onder de medewerkers en goed voor het milieu waarvoor wij met heel ons leven vechten.

Senator *(wandelt door de plaats)* Jullie willen affiches verspreiden, reclame rondragen, op de markten briefjes uitdelen...dat is prima. Toch lijkt dit een koehandel. Een soort ruilhandel.

Gast Misschien zie je het een klein beetje verkeerd, senator. Als je dat met de tv kunt regelen, dan zijn wij al best tevreden. En al dat gedoe rond die verkiezingen willen we wel vergeten, zo je daarop aandringt.

Senator Ik zal er eens over nadenken. Jullie bewijzen de gemeenschap een grote dienst. Ik moet jullie steunen en alle kansen geven die jullie verdienen.

Gast Dan wens ik je niet langer te storen, senator. *(recht)*

Senator Een goed idee. Wat zeg ik? *(lacht)* Blijf nog even! Dan kan ik je voorstellen aan mijn vrouw.

Gast Dat waardeer ik, senator. Maar dan is je fles goede wijn helemaal leeg! Ik vermoed dat je toch nog wel even wilt nagenieten van dit vruchtbare gesprek...

Senator Juist! Die mannen van het milieu...*(steekt hand uit)* Die mannen van het milieu, zijn prima kerels!

Gast Tot ziens, senator! *(geven elkaar een hand, de senator wijst met zijn hand naar de deur, ten teken dat het gesprek ook voor hem ten einde is. Gast af.)*

Senator Dit was nu de goedkoopste wijn die ik in mijn kelder heb liggen. Hij vindt het een uitstekende wijn. Parels voor de zwijnen, waar heb ik dat nog eens ergens gehoord?

Geluid van moeder die met Jill terug komt van de bakker. Moeder is boos op Jill.

Moeder *(off)* Wat? Wie was het nu? *(op)* Ik stond volledig voor schut bij die bakker met bakstenen in zijn winkel.

Jill *(boos)* Mama, als ik zeg dat ik het niet weet, dan weet ik het toch niet zeker? Heb ik al eens gelogen?

Moeder Gelogen? Liegen, wat is dat?

Jill De waarheid niet zeggen.

Moeder Wanneer lieg jij niet? En dat gedoe met de Jongens moet ophouden. Je Bent er nog veel te jong voor!

Jill Jij wordt oud, mama! Dat gedoe met de jongens? Wat is dat "gedoe", mama? Er zijn nu eenmaal jongens en meisjes. En als je het mij vraagt: ik was veel liever een jongen geweest. Meisjes hebben geen spieren, alleen kleine voeten en ...

Moeder Zwijg! En ga naar je kamer! *(Jill af)*

Senator Het is weer een groot feest! Wat is er nu eigenlijk gebeurd?

Moeder Ik Ben naar de bakker geweest, je weet wel die Rudolfo, die halve gek, met zijn bakstenen brood. Zijn crapuul van zonen hebben gisteren onze dochter helemaal vuil gemaakt. Dat moet ophouden. En ik heb die dikzak eens de les gespeld!

Senator Wat heb je gedaan?

Moeder Die dikzak de les gespeld! Dat gepest moet ophouden.

Senator En wat is het resultaat?

Moeder Resultaat?

Senator Je hebt er een brood gekocht en eens rustig gepraat...

Moeder Een brood kopen, bij zo een charlatan? Wij hebben onze eigen bakker en die komt aan huis. Alle voorname mensen kopen bij een voorname bakker.

Senator Maar die maakt toch ook maar brood van bloem en water?

Moeder Op jouw steun kan ik ook niet rekenen! Jouw dochter liegt. Zij zette mij voor schut. Zij had die schuldige snaken moeten aanwijzen!

Senator En die bakker had meteen zijn kinderen een draai om de oren moeten geven?

Moeder Zeker!

Senator Kinderen mag je niet slaan! En zeker niet omdat iemand anders dat graag heeft.

Moeder Jij, jij...

Senator Het hoort nu eenmaal bij de opvoeding van onze kinderen: er zijn jongens en meisjes en ze moeten samen kunnen spelen.

Moeder Maar mijn kinderen mogen niet geplaagd worden door dat gemene gepeupel!

Senator Vrouwtje, je moet eens een goed warm bad nemen en wat rusten. Als mijn dochter zegt dat die jongens haar niet geplaagd hebben, dan hebben ze dat niet gedaan! Punt.

Moeder Zo ken ik je toch niet. Anders Ben je...eerder onderdanig.

Senator Mijn dochter liegt niet!

De bel gaat.

Dienstbode (*aankondigend*) Twee ...vrouwen wensen...

Moeder Twee...vrouwen of dames?

Dienstbode Twee dames, mevrouw!

Moeder *(kijkt naar Senator, die doet alsof het hem onverschillig laat, neemt fles en glas mee, via een deur af. Moeder doet teken aan de dienstbode dat het bezoek binnen mag komen. Dienstbode af en terug op met twee dames met veel geste en sjiem gekleed. De dames blijven staan vooraan in de plaats, de dienstbode af.)* Welkom, dames! Ga zitten! *(de dames gaan zitten)* En waarmee kan ik jullie van dienst zijn?

Dame 1 Wij zijn dames van de Congregatie van de Arena.

Moeder Congregatie van de Arena? *(denkt na)* Help me even...Congregatie...

Dame 2 Onze congregatie waakt over de goede orde en zeden van ...

Moeder Ja, nu herinner ik mij. Wij steunen jullie organisatie.

Dame 1 Juist! Onze dank hiervoor, mevrouw!

Dame 2 Onze werking richt zich tot de gegoede stand in onze stad Verona.

Moeder Mensen met een zekere welwillendheid, financieel gezien, bedoel je...

Dame 1 Niet bepaald! Financiën zijn niet onze eerste zorg. Wij willen dat de gegoede stand van onze welvarende stad Verona, zich stijlvol gedraagt. Vooral de kinderen van onze leden. En jammerlijk genoeg hebben wij minder goede informatie bekomen over jullie oudste dochter Jill.

Moeder Jullie zijn wel direct. Wat is er met mijn dochter?

Dame 2 We hebben vernomen dat ze goed studeert en in de klas een voorbeeldige leerlinge is, maar eens uit de schoolpoort...

Moeder Nu draai je weer rond de pot. Wat is er met mijn dochter?

Dame 1 Ze draait rond de jongens, mevrouw.

Dame 2 En daar is ze nog veel te jong voor.

Dame 1 Jongens van een lagere klasse. Zo gaat onze gegoede burgerij zelf als bedenkelijk overkomen. Wij waken met onze congregatie over de waardigheid van de kinderen van onze leden.

Dame 2 Er is maar een lijn te volgen: de lijn van de waardigheid en voornaamheid.

Dame 1 Jill, zo heet toch jullie dochter? Jill stuurt altijd aan op confrontatie met de jongens en vooral met jongens...straatjesvolk, mevrouw.

Moeder En wat gebeurt er zoal?

Dame 2 Op het pleintje speelt Jill met de jongens. Alle gekke toestanden die jongens leuk vinden, doet zij ook.

Dame 1 Zelfs vechten. Gisteren heeft zijn iemand een blauw oog geslagen.

Moeder Dat was verkeerd.

Dame 2 Zeker.

Moeder Zij had twee ogen moeten blauw slaan. Ze werd aangevallen door dat crapuul.

Dame 1 Bij calamiteiten moet men de politie vragen. Meisjes moeten niet vechten. De waardigheid, mevrouw.

Moeder *(recht, schijnbaar dankbaar)* Zeker! Terecht! Jullie doen uitstekend werk! Wacht even! *(moeder even af en terug op met een doosje krijgt, dat zij aan een van de dames geeft)* Dit is krijgt dat weerbestendig is. Daarmee kun je op het pleintje een lijn trekken. Ongeveer in het midden van het pleintje. Jullie bepalen zelf waar. Aan de ene kant moeten de jongens spelen en aan de andere kant de meisjes. Zo zal alles vreedzaam verlopen. Een goed idee, dames, om eens langs te komen. Onze jeugd moet beschermd worden! *(korte pauze)* Dank voor het komen en speciaal bedankt voor de bezorgdheid. Jullie verrichten uitstekend werk! *(stapt in de richting van de deur)* Nog een goede avond, dames!

Dame 1 en dame 2 geven moeder een hand, buiging en af.

Moeder Senator! Senator!

Senator *(op. Verwonderd)* Moet ik je feliciteren?

Moeder Jill heeft gisteren een van die jongens een blauw oog geslagen. Ik zou het daarbij niet gelaten hebben. Een kleine inspanning meer was wenselijk geweest. Een blauw oog is de moeite niet.

Senator Zeker. Nu geef ik je eens gelijk. En een van die zonen van de bakker had een blauw oog?

Moeder *(verwonderd)* Dat is mij niet opgevallen. Ik wist niets van een blauw oog.

Senator Zoiets valt op. Je was dus verkeerd! *(af)*

Moeder *(drukt op bel, de dienstmeid komt op)* Vraag Jill. *(meid af)*

Jill *(op, blijft staan, kijkt naar moeder)* Je hebt mij gevraagd, mama?

Moeder *(zet zich behaaglijk in een zetel)* Speel iets van Mozart. Iets zachts.

Jill naar de piano en speelt een stukje uit een van de pianoconcerten van Mozart.
EINDE SCENE VIER

SCENE VIJF

Het plein

De meisjes spelen met ballen en werpen naar elkaar, soms komt een bal langs de zijde van de jongens terecht.

De jongens laten zich een voor een zien en zetten dan een hoge borst op. Ze willen pronken met hun machogedrag voor de meisjes: een beetje imponeren.

De jongens plaatsen een bank langs hun zijde en daarop kunnen zij dan zitten. Hun houding is er op gericht om de meisjes te plagen. Sommige meisjes dagen ook uit.

De mevrouw met de kinderkinderwagen op. Ze installeert zich (net zoals in andere scènes) achteraan op een bank, doet alsof ze geniet van de zon, smeert zich ook wat in met zonecrème.

De jongens werpen met een stok naar elkaar. Die stok wordt dan opgevangen en terug naar iemand anders geworpen, enz. Er zit weinig fut in het spel van de jongens.

Marcus Ik ga thuis mijn jongste zus nog wat plagen en dan naar een tekenfilmpje kijken op de tv. *(tot Palmiro)* Daar heb ik nu eens echt plezier in.

Palmiro Waar heb jij plezier in? Met het plagen van dat borelingske of van die stomme tekenfilmpjes die je al wel twintig keren gezien hebt?

Marcus *(geeft Palmiro een duw in de maagstreek)* Daar heb ik plezier in, loeder!

Palmiro Onnozelaar! Dat doet pijn.

Marcus Ik voel niets.

Palmiro Zal ik Albertouw gezicht eens een beetje vertimmeren? Onnozelaar! *(weg)*

De jongens verlaten een voor een, soms met twee te gelijk het pleintje. Ten slotte blijven er alleen Ron en Luca over, en die hebben helemaal geen fut meer. Ze bootsen de dame met de kinderkwagen na en installeren zich al luierende in de zon.

Jill heeft dat opgemerkt en fezelt de andere meisjes iets in het oor. Sommige meisjes vinden het geen goed idee en schudden van neen, maar nadien spreekt Jill nogmaals met die meisjes, met gebaren. Tenslotte doen de meisjes toch mee: ze stappen heel behoedzaam langs de huizen van het pleintje, komen zo achter de bank waarop Ron en Luca zitten. Plots veel geschreeuw van de meisjes die Ron bestormen en aan handen en voeten binden, zakdoek als prop in de mond. Luca verdedigt zijn broer, maar kan niet helpen dat hij overmeesterd wordt.

De vrouw met de kinderkwagen heeft alles aandachtig gevolgd, maar reageert niet.

Luca Hou vol, Ron! Ik ga onze papa halen! Onnozel truttekes! *(loopt weg)*

De meisjes sleuren Ron mee naar het midden van het pleintje, geven hem een duw zodat hij valt, sommige meisjes zetten hun voet even op Ron, zoals een jager met zijn jachttrofee doet.

Maja En wat nu, Jill?

Jill Is dit geen heerlijk moment? We hebben nog nooit een jonge snaak zo hulpeloos gezien. Nog nooit zo een blaaskaak kunnen bekijken. Kijk maar eens goed, dat

zou later een man moeten worden! Schijnbaar is hij normaal van constructie, maar wat doe je met zoiets? Verwaand, dom en arrogant!

Rosa Ja, wat doen we nu met hem?

Jill Jij mag hem een zoentje geven. Een lange kus, zonder tegenpruttelen.

Rosa Eerlijk, Jill! Wat doen we er mee?

Jill In het bos leggen en laten rotten!

Verontwaardiging bij de andere meisjes.

Jill Gewoon laten liggen. Hier zal nog wel iemand komen en hem bevrijden. Dat is ons probleem niet.

Maria En dat allemaal omdat jij zo een beetje verliefd bent op dat stuk bakkerszoon.

Jill Neen, ik ben niet verliefd. Die chromosomen zijn bij mij nog niet geactiveerd. Jij hebt een oogje op die bakkerszoon! Zeker! Dat heb ik al lang gemerkt.

Gita Zij is dan ook een beetje meer volwassen dan jij, Jill!

Rosa Jullie alle twee zijn verliefd: voor de gratis patékes! Wat heeft nu een bakkerszoon meer dan een zoon van een buschauffeur?

Jill Wat zijn jullie voor vriendinnen? Fourt! Ik ga naar huis!

Maria Naar je rijkeluiaventje! Weg van de gewone kinderen! Komt er weer een minister of burgemeester op bezoek. Jij gebruikt ons gewoon. Als je je verveelt dan kom je met ons spelen, maar anders ...

Jill Jij bent jaloers. Denk jij nu echt dat ik het zo prettig vind dat ik altijd maar buigingskes moet maken, iets tegen mijn goesting eten en zeggen dat het lekker is omdat men het lekker moet vinden? Ik heb mijn ouders niet gekozen, jullie blijkbaar wel! Onnozelaars! (*kwaad af*)

Rosa Was het nu echt nodig om ruzie te maken?

Maria (*wijst op Ron*) En wat doen we nu met die knol, die puber?

Luigi (*met luide stem*) Dat zal niet nodig zijn, dames. Hier is versterking op komst! En inzicht op problemen en toestanden.

Felice (*blijft eveneens op afstand van de meisjes staan*) Hier zijn we dan! Van het ene pleintje naar het andere! (*kijkt naar Ron*) Aha! Jullie hebben een gevangene!

Adam Nemen we al die grieten gevangen of wat doen we er mee?

Luigi We hebben een gevangene geërfd.

Adam Ik ben meer voor de grieten. Die hebben zachte handen van de afwas en zo.

Bravo (*de leider*) Kom, grieten! Ophoepelen. Weg, weg!

De meisjes reageren niet.

Bravo (*tot zijn companen*) Kom, melkmuilen! Jaag die kleuters even weg. Duiven op het pleintje ben ik al gewend! Maar grieten!

De Blackboys, een zestal samen, stellen zich op rond de meisjes, dreigend.

Bravo Allemaal weg of ik laat mijn tanden zien!

De meisjes verlaten met tegenzin het plein.

Maria En wat gaan ze nu met Ron doen?

Jill Opeten zeker! Dat is mij geen zorg. Als je een beetje om hem geeft: hij is waarschijnlijk via wat losgeld vrij te krijgen. En dan kun je ermee doen wat je wil. Ik denk zelfs dat hij apenootjes lust.

De meisjes af.

De dame met de kinderwagen volgt min of meer geïnteresseerd het gebeuren op het plein. Het is duidelijk dat zij geen gewone zonnebaadster is.

Luigi Dit is een zuivere jachttrofee! Je moet het opeten of laten rotten!

Felice Zie eens hoe hij zich heen en weer kronkelt. Ja, voordat je opgegeten wordt, wil je nog wat van het leven genieten.

Luigi Hé, wacht eens even! Dit is de zoon van die bakker met zijn hard brood, waar wij ons soms gaan bevoorraden, zonder te betalen. (*Tot bij Ron*) Jouw vader heet toch Rudolfo?

Ron antwoordt niet.

Bravo Dat manneke kan niet praten.

Luigi Haal die prop uit zijn mond.

Niemand doet wat.

Luigi (*wijst naar Bravo*) Vooruit lange boonstaak! Die prop!

Bravo neemt de prop uit de mond van Ron.

Luigi Hela, manneke! Jouw papa is toch die stomme bakker, die ons gratis brood geeft zonder dat we moeten betalen.

Ron Wacht maar tot ik vrij ben, lantaarnpaal! Jouw kop hangt nog wel op een van die verlichtingspalen te bengelen!

Felice Stop. Er is geen twijfel mogelijk! Dit is de zoon van die bakker. Ik heb eigenlijk nog wel een eitje te pellen met die kerel! *(wil Ron een mep geven, maar Luigi houdt hem tegen)*

Luigi Wat doen we er mee? Losmaken is te eenvoudig.

Felice We hadden beter een griet gevangen! Daar kun je nog, zo hier en daar wat plezier aan beleven. Een jongen kun je hoogstens een shot onder zijn kont geven.

Ron Jullie zijn dommeriken! Ik heb jullie niets misdaan!

Alberto Dat is zo. Laat dit kereltje los! Ik krijg honger en wil naar huis!

Felice Met zijn papa ben ik nog niet uitgepraat.

Alberto Geen familieruzies hier. Ik ga naar huis.

Luigi Je bent bang dat we iets gaan doen met dit miezerig kereltje. Je hebt al eens bij de politie op de schoot gezeten. Zo is dat.

Alberto Als ik honger heb dan heb ik honger! En dat kan niemand tegenspreken.

Felice Je kunt wel op je grote duim zuigen!

Ron Luister eens, dommeriken! Ik doe jullie een verstandig voorstel. Te nemen of te laten.

Luigi Wij luisteren, papagaai! Als je voorstel ons niet aanstaat, werken wij ons plan uit. Je zo loslaten kan niet.

Bravo Waarom niet? Wij hebben hem toch niet gevangen genomen? Het zijn toch die grieten!

Luigi Klep dicht. Spreek, hansworst!

Ron Maak me eerst los! Ik kan mijn mond niet openen!

Luigi En dan gaan lopen zeker?

Ron Toch niet van jullie zeker! De Black Boys. Een bende kreupele struikrovers!

Luigi *(tot Felice)* Maak die sukkel los! *(tot Ron)* Als je probeert te vluchten, dan...

Ron Zijn jullie nu helemaal gek? Nu jullie eens naar mij willen luisteren...Zo een aandachtig publiek!

Felice maakt Ron los. Ron geeft Felice bij het losmaken meteen een stevige elleboogstoot: dit had hij nog als afrekening te goed.

Ron Sorry, boy! Volgende keer beter.

Felice Zal ik jou eens een paar blauwe ogen schilderen?

Ron geeft Felice een por in de rug. Felice kreunt van de pijn.

Luigi Stilte! Vooruit, hansworst. En pas op met je trukendoos!

Ron wacht even met praten.

Felice Hij weet niet wat zeggen!

Luigi Zwijg!

Ron Ik heb een fantastisch voorstel!

Felice Ik ook. Zijn ellendige kop tussen twee takken van een stevige boom.

Ron Jullie moeten een vrouw schaken. Een volwaardige vrouw. Eentje met alles er op en eraan!

Luigi Dat lijkt me wel wat. En dan?

Ron Losgeld vragen! Je komt dan meteen in alle kranten en de politie heeft ook wat werk, nu lummelen ze wat rond en praten met de toeristen.

Luigi Misschien wel, maar concreet!

Ron In de Via Arena wonen rijke vrouwen die de hele dag niets anders te doen hebben dan zich te laten schaken. Ze vervelen zich en slenteren in de stadsparken, op zoek naar een avontuurtje met een verdwaalde toerist.

Bravo Wat is dat voor een gekke uitleg!

Ron En van het losgeld kunnen jullie een mooi nieuw clubhuis bouwen. Of een Vespa en zo de stad veroveren. Zo een Vespa is fantastisch

Luigi En waar verbergen wij die vrouw in afwachting van het losgeld?

Ron Dat mag ik niet weten. Jullie moeten zelf maar iets bedenken. Jullie kunnen ook iets anders doen om aan waardering te winnen. Een auto stelen of ...

Alberto Dan zijn we echte bandieten! Je kunt beter meteen iemand koud maken. Als dat jullie bedoeling is. Ik doe aan zoiets niet mee.

Luigi Jij voelt al iets in je broek! Schijter! Ga maar naar huis. Je moeder zal wel een boterhammetje voor je klaarmaken!

Alberto Ik koop morgen de krant wel! (*af*)

Luigi Het lijkt wel riskant. Maar het is te doen. Wat denken jullie er van?

Felice Ik moet er nog eens over nadenken.

Adam We komen in ieder geval in alle kranten. Maar het is riskant.

Ron Jullie kunnen ook een van die truttekes schaken. Zo eentje dat nogal goed gekleed rondloopt. Aan de kleding zie je meteen de afkomst. De dochter van een zakenman, daar hebben ze gewoonlijk ook wat zwart geld en dat is zo beschikbaar. Of de dochter van rijke politici. Die keuze moet je zelf maar maken.

Luigi Jij bent wel ondernemend.

Ron Alleen indien ikzelf gegijzeld word.

Adam Zoiets kunnen wij toch niet beslissen op een twee drie...

Luigi Dat doen we ook niet, zeurkous! Kijk eens goed naar mijn voorhoofd. Zie je die rimpeltjes? Ik ben aan het nadenken.

Ron En dat nadenken zal zeker nog een tijdje duren. Laat maar iets weten, struikrovers.

Luigi Kom, we gaan naar ons clubhuis.

Adam En wat doen we met die snaak? (*wijst naar Ron*)

Luigi Terug vastbinden, zoals we hem gevonden hebben.

Felice en Ben binden Ron terug vast. Ron verweert zich en schopt om zich heen. De bende gaat weg.
Ron blijft liggen op het plein. De vrouw met de kinderwagen komt naar Ron.

Vrouw Lig je goed?

Ron Ik heb dorst.

Vrouw neemt een soort melkflesje uit kinderwagen en geeft Ron te drinken. Ron bedankt de vrouw met een hoofdknikje. Vrouw gaat weer terug op haar bank zitten, draait zich om, stapt naar Ron.

Vrouw Zou je niet willen dat ik je losmaak? Dan kun je nog wat helpen bij Rudolfo, de bakker?

Ron Ken jij die?

Vrouw De Spanjaard? Zeker!

Vrouw maakt Ron los en verlaat het pleintje. Ron wrijft met zijn handen.

Ron (kwaad) Die snotapen zal ik eens de nek omwringen! Allemaal!

EINDE SCENE VIJF

SCENE ZES

De dame met de kinderwagen zit te zonnen en doet alsof ze een dutje doet. Dame 1 en Dame 2 op, energiek, ieder met een wandelstok met gebogen handvat.

Dame 1 En hier zijn we dan! Is dit geen prachtig pleintje?

Dame 2 En het heeft een sociale functie! (*wijst naar de vrouw met de kinderwagen*)
Moegewerkte jonge moeders komen hier een rustig moment meemaken. Zalig!

Dame 1 Zoiets mogen wij niet laten verloren gaan voor onze maatschappij.

Dame 1 en 2 zingen hun lied, terwijl ze steunen op hun wandelstok, er mee rondzwieren, en allerlei bewegingen uitvoeren.

Wij zijn de dames van de congregatie
De dames van een hele grote natie
Wij waken over orde en goede zeden
En wij hebben meer dan een goede reden!

De jeugd is nu veel te losbandig vandaag
Vrijheid en nog eens vrijheid klinkt het overal
Maar wat is vrijheid voor iedereen vandaag?
Is dat vrijheid voor iedereen en overal?

Wij zijn de dames van de congregatie
Wij waken vandaag over de hele natie
Wij zijn de dames van de congregatie
Wij waken vandaag over de hele natie

Dame 1 Toch een geluk dat wij met onze congregatie waken over het welzijn van heel de stad. Als wij er niet waren, wie zou er dan voor iedereen zorgen?

Dame 2 Niemand.

Dame 1 Zie je wel! Ik beweer altijd dat wij zeer nuttig zijn, onmisbaar!

Dame 2 Zeker.

Dame 1 Men maakt wetten en reglementen, rechters en politie, ... Wat doen die allemaal?

Dame 2 Hun kost verdienen!

Dame 1 Waarmee?

Dame 2 Met het "ambeteren" van de mensen! Dit mag je niet, dat mag je niet! En je moet altijd maar zwaaien met briefjes van 50 euro.

Dames 1 Juist. En wat doen wij?

- Dame 2 Ik? Ik heb gisteren mijn nichtje nog 50 euro geschonken omdat zij niet genoeg geld had om een parkeerboete te betalen.
- Dame 1 Zoiets bedoel ik niet. Dit is een persoonlijk geval.
- Dame 2 Dat klopt. Het is nogal dikwijls persoonlijk met dat nichtje van mij.
- Dame 1 Leer ze autorijden of zeg dat ze met een politieagent moet aanpappen. In beide gevallen voorkom je parkeerbonnetjes!
- Dame 2 Ze hoort niet goed, ziet niet goed en ...
- Dame 1 Ze heeft niet genoeg eurobriefjes in voorraad? Gewoon dumpen. Met zo'n familie heb je niets dan last. Ik wilde zeggen: wat doen wij?
- Dame 2 De mensen terug een ziel geven en die ziel moet mensen terug een geweten geven. Denken vanuit een rationeel patroon. Hier en daar een helpende hand om de wereld beter te maken. En ja, de anderen mogen met de pluimen gaan lopen!
- Dame 1 Juist. Correct!
- Dame 2 Heb jij nooit last gehad van seks?
- Dame 1 Neen. Seks, hoe kom je daarbij? Neen, ...
- Dame 2 Hoe komt dat?
- Dame 1 Dat zal ik je eens uitleggen. Seks is als een soort aandoening van de luchtwegen. Zodra je begint om er pilletjes voor te nemen geraak je er nooit meer van af. Er zijn meer natuurlijke middelen: aan sport doen bijvoorbeeld...
- Dame 2 Dat zie ik niet zitten. Het verband met seks, bedoel ik.
- Dame 1 Als je met je fiets rijdt en je banden staan te plat, wat doe je dan?
- Dame 2 De banden oppompen.
- Dame 1 Voordat je ze lek rijdt.
- Dame 2 En dan?
- Dame 1 Vooruit! Van seks heb je alleen maar last als je ... er te lang mee wacht. Ik heb er nooit last van gehad. Voorkomen is beter dan genezen. Ik heb altijd goede werken gedaan. (*korte pauze*) En hoe zit dat nu met die lijn die wij gaan trekken.
- Dame 2 Ik vind dat maar niks! Wat heeft dat met goede werken te maken?
- Dame 1 We moeten de kemphanen scheiden. Voorkomen dat ze gaan vechten.

- Dame 2 Laat ze maar eens goed vechten. Zo worden ze eens zo vlug groot.
- Dame 1 We trekken een lijn. Maar waar beginnen wij? Dwars over het pleintje of ...
- Dame 2 Diagonaal, wil je zeggen. Wacht eens even: dit pleintje is een rechthoek en dat heeft altijd twee korte en twee lange zijden. Wil je de korte zijden in de helft, of de lange zijden?
- Dame 1 Ik wil de kemphanen scheiden. Dan is diagonaal het best. Weet je wat: we zullen die korte zijden in de helft doen, dan hebben ze nog wat beweging.
- Dame 2 Heb jij het krijt?
- Dame 1 Twee stuks.
- Dame 2 Waar moet ik beginnen?
- Dame 1 Ga in het midden staan, met je gezicht naar mij. Wacht even. *(gaat in de buurt van de vrouw met de kindervagen staan, gezicht naar Dame 2 die in het midden gaat staan.)* Trek nu een lijn en kom naar mij toe. *(zo lukken zij er in om na een tijdje een lijn te trekken)*
- Dame 1 *(kijkt zelfvoldaan naar de lijn)* Dit is de vrede van Verona. De meisjes naar links, de jongens naar rechts: ieder zijn rechtmatig deel!
- Dame 2 *(naast Dame 1)* Vind je dat niet fantastisch? Zo eenvoudig is dat!
- Luigi *(en Felice op, kijkt bewonderend naar de witte lijn)* Ik dacht dat een lijn altijd recht was?
- Dame 1 Dit is een kromme lijn.
- Luigi Hebben jullie een bouwvergunning? Niets mag hier veranderd worden zonder bouwvergunning.
- Ook Adam, Bravo, Ben en Alberto op. Bekijken bewonderend naar de lijn.
- Dame 2 *(kijkt naar de jongens)* Jullie zijn toch niet de “gewone jongens” die hier komen spelen?
- Luigi Wij zijn de tweede ploeg. Er zijn toch ook voetbalvelden waar men met twee ploegen thuismatches speelt? Wij zijn de tweede ploeg die de eerste ploeg wordt. Dit plein is alleen van ons!
- Dame 1 Jij durft nogal!
- Luigi En jij dan? Jij trekt zo maar een lijn zonder bouwvergunning. Dat mag niet. *(keert zich tot zijn kompanen)* Wat vinden jullie daarvan?

De jongens lachen en schudden het hoofd.

Felice *(tot de dames)* Jullie zouden beter lekkere minestrone leren koken.

De jongens lachen.

Een lijntje trekken
Is zich wat rekken
Is de taart verdelen
De waarheid verhelen
Een lijntje trekken
Is zich wat rekken
Is anderen beperken
Beletten te werken
Een lijntje trekken
Is zich wat rekken
Is anderen ontnemen
Wat anderen toekomt
Wij houden er niet van
Weg met lijntjes hier en daar
Het pleintje is van ons, waar!

De jongens bewegen ritmisch op de woorden “ een lijntje trekken, een lijntje trekken, ...”
De twee dames kijken vanop een zijkant toe.

Luigi Stop, melkmuilen! *(kijkt rond)* Alberto, Ben en Bravo! Kom! *(hij gaat achteraan, niet ver van de dame met de kinderwagen staan.)* Kom! Vooruit! *(de drie jongens volgen Luigi)* Alberto, ga zitten! *(Alberto gaat zitten)* Bernardo en Bravo: jullie nemen ieder een voet van Alberto en komen naar de voorkant van het pleintje. *(ze doen dat: de lijn is meteen uitgevaagd, iedereen staat terug recht.)*

De jongens lachen, de twee dames voelen zich ongemakkelijk.

Dame 1 Jullie zijn kornuiten! Wat hebben wij jullie misdaan?

Luigi gaat dreigend voor de dames staan.

Luigi Jullie moeten ophoepelen! Lekker minestrone maken! Je mag ons altijd bellen!

De vrouw met de kinderwagen stapt naar de dames toe, neemt het krijt van Dame 2 en wrijft daarmee een van de wielen van de kinderwagen in, rijdt met de kinderwagen op de plaats waar de lijn was en duwt de jongens uit de weg. Felice wil wat weerstand bieden, maar wordt weggeduwd.

Bijna op het einde van het plein wrijft de vrouw terug het wiel in met krijt en maakt de lijn volledig af. Zij kijkt uitdagend naar de jongens, die niet weten wat doen.

Luigi Wat denk jij wel? Kom, Alberto, Bernardo, Bravo!

De vrouw stelt zich op zodat de jongens haar niet voorbij kunnen. Felice wilt haar omver

duwen, maar de vrouw trapt brutaal op zijn linkervoet. Hij schreeuwt het uit van de pijn. De vrouw stapt naar de kinderwagen, traag af. Vrouw alleen terug op, geeft kriet aan de twee dames, af. Ook de twee dames af.

Adam *(naar Luigi toe)* Ben jij onze leider?

De anderen lachen.

Luigi *(kijkt naar de lijn)* Kaarsrecht! Zo moet dat!

Adam Sukkel!

Felice Ben jij soms graag invalide?

Luigi Kom, kinderen! Ik heb grootse plannen.

De jongens verlaten het pleintje. Adam als laatste, kijkt eerst nog naar de lijn, die helemaal niet recht is.

Adam *(kijkt naar de plaats waar de groep afging)* Sukkelaar!

EINDE SCENE ZES

SCENE ZEVEN

De Black Boys komen op. Eerst Luigi en zijn volgeling Felice. Ze hebben ieder een “wapen” bij: twee stokken van ieder ongeveer 25 cm lang met daartussen een ketting van ongeveer 50 cm. Zij hebben in een hand een stok en terwijl ze ronddraaien zwieren ze met de ketting en de vrije stok. Terwijl zij dansen zwieren zij met dit wapen, soms nemen zij de twee stokken in de handen, soms zwieren zij er mee boven hun hoofd of houden het wapen zo laag dat ze er over kunnen springen. Het moet krijgshaftig overkomen.

De vier andere Black Boys komen ook op, even krijgshaftig. Met die dans willen zij imponeren. De begeleidende muziek zorgt voor een krachtig tempo.

Afhankelijk van de choreografische mogelijkheden moet men hiervan een mooi optreden van kunnen maken.

Alberto *(is moe en doet niet meer mee, kijkt rond)* Meisjes! Die vrouwelijke bende is op komst.

Luigi *(stopt met dansen, de rest ook, de een na de andere)* En dan?

Alberto Ja, en dan?

Luigi Kom, bende luiards! We gaan ons verstoppen.

Alle jongens weg. Het podium is leeg.

Jill, Rosa, Maria, Gita, Gina en Luisa op. Ze hebben allen twee stelten bij en willen gaan Steltenlopen. Het lukt helemaal niet. De ene na de andere valt. Jill maakt zich boos.

Jill Kom, kinderen! Die van het circus konden het wel!

Maria Ja, maar die hebben zeker al lang geoefend.

Jill Dat kunnen wij toch ook. We hebben nu het hele plein voor ons! Die platbroeken van jongens zijn er nu niet.

Maria Doe dan maar eens voor. Als jij het kunt, dan kan ik het ook!

Jill Als een fluitje van een cent! Kijk! *(zij demonstreert en het schijnt haar te lukken)* Zie je wel!

Even later staan ze allemaal op de stelten.

Jill En nu vooruit! Niet naar de grond kijken! *(ze heeft dat nog maar net gezegd of ze valt languit op de grond. Iedereen lacht Jill uit. Ze staat recht. Ze heeft zich pijn gedaan. Ze wil terug op de stelten gaan staan, maar het doet haar overal pijn.)*

Maria Vooruit, platbroeken!

Iedereen lacht met Jill. Jill terug op de stelten en het lukt haar aardig. De anderen proberen

maar het lukt niet zo best, ze kijken naar Jill die zelfs kunstzinnige sprongetjes maakt. Plots komen de Black Boys langs alle kanten op, naast hun “wapen” hebben ze ook allemaal een zwarte muts op hun hoofd. Zo zijn ze onherkenbaar. De Black Boys maken veel lawaai tijdens de bestorming van de groep meisjes. De meisjes vluchten weg, alleen Jill kan zich niet tijdig uit de voeten maken. Zij wordt omringd door de bende, die haar vasthoudt en wil wegslepen.

Op dat moment komen de jongens Ron, Luca, Antonio, Gilberto, Marcus en Pamiro op.

Jill *(ziet de jongens)* Hulp! Hulp, Ron! Kom mij helpen!

Ron snelt naar Jill om haar te redden, maar incasseert hier een daar een klap. Hij duwt ook enkele kompanen tegen de grond.

Ron *(tot de jongens)* Komaan, platbroeken!

De jongens komen naar Ron toe, maar gaan lopen zodra een van de Black Boys zich naar hun begeeft. De jongens staan zo een beetje op afstand te kijken, zouden wel willen helpen, maar zijn bang.

Jill Ron, help mij!

Ron doet zijn uiterste best, maar twee Black Boys grijpen hem vast en meppen hem tegen de grond. De Black Boys nemen Jill vast en sleuren haar mee. Ron ligt gekwetst op de grond. Zodra de Black Boys weg zijn, komen de jongens een voor een naar Ron. Ook de meisjes komen een voor een op. Zij blijven echter ver van de jongens staan. De twee stelten van Jill liggen nog op de grond.

Dame 1 en Dame 2 op, kijken naar de jongens en de meisjes, schudden het hoofd.

Dame 1 Met de beste wil van heel de wereld: nooit zal ik nog lijnen trekken! Zie dat maar eens af.

Dame 2 Ik denk dat ze gevochten hebben.

Dame 1 Om dat te voorkomen hadden wij toch die lijn getrokken, niet?

De dames stappen verder, af.

Ron blijft liggen. Men wil hem recht helpen, maar hij verkiest te blijven zitten. Hij bloedt.

De vrouw met de kinderwagen op, kijkt rond, met kinderwagen naar Ron toe.

Vrouw Wat is hier gebeurd?

Luca De Black Boys hebben gevochten en ze hebben Jill meegenomen.

Vrouw *(kijkt naar de stelten)* Dat zijn haar stelten?

Luca Ron heeft gevochten, maar zij waren sterker.

Vrouw *(knielt bij Ron, vaagt het bloed weg met verbanddoeken die zij uit een kleine doos uit de kinderwagen haalt.)* Dan ben ik te laat. Je redt het wel. Je bent een moedige jongen. Jill, dat was toch je liefje, niet?

Sommige jongens en meisjes lachen.

Vrouw Jill, het is een mooi meisje!

Ron Ze hebben haar meegenomen!

Vrouw Het komt wel goed. *(tot Luca en Marcus)* Help Ron even recht en zet hem op die bank daar.

Luca en Marcus zetten Ron op een bank. De vrouw rijdt met de kinderwagen tot op haar gewoon plaatsje en neemt een GSM uit de kinderwagen.

Vrouw Ja, hallo, met mij. Ik ben te laat toegekomen. Het spijt mij. Die Black Boys hebben een van de meisjes meegenomen, gegijzeld. Het is Jill, de dochter van de senator, ...ja, die met dat bazig vrouwtje. De Black Boys? Even nadenken...Luigi, Felice, Adam, Bravo, Bernardo en Alberto. Die laatste is maar een meelopertje, maar die Luigi is vroeger al eens opgepakt. Wat? Wapendracht. Prima. Nogmaals mijn verontschuldiging...Ja. *(GSM terug in kinderwagen)*

Vrouw *(naar Ron toe)* Gaat het? *(Ron knikt)* Probeer eens op te staan. *(Ron staat recht)* Prima. *(tot Luca)* Jij bent zijn broer? *(Luca knikt)* Jij en Marcus, jullie brengen Ron naar huis en zorgen er voor dat hij geen ruzie krijgt van bakker Rudolfo. *(geeft kaartje aan Luca)* Hij mag mij altijd bellen. Ik kom wel eens langs. *(tot Ron)* Bakt hij nog altijd zo'n lekker brood? *(tot de andere jongens en de groep meisjes)* En jullie gaan ook naar huis. *(fluistert tot Ron)* Ik regel dit probleempje wel. Je hebt van haar nog een kusje tegoed.

Allen af. Iemand neemt de stelten van Jill mee. De vrouw kijkt nog eens ter plaatse rond en volgt dan het spoor van de Black Boys, af.

EINDE SCENE ZEVEN

SCENE ACHT

De leefkamer bij de senator. Hij zit rustig in een zetel en geniet van een glas wijn. De vrouw van de senator loopt zenuwachtig heen en weer.

Moeder En weet jij nog wel hoe het allemaal begonnen is?

Senator Moet ik dat nog allemaal weten? Heb je dat daarnet aan die reporter van de radio niet gezegd? Iedereen zal het straks wel horen en wat heb ik er dan nog mee te maken. Het wordt gemeen goed. En iedereen zal je gelijk geven!

Moeder Het pleintje. Daarmee is het begonnen. Het gewone gepeupel komt daar spelen.

Senator Zijn er dan twee soorten kinderen?

Moeder En die zoon van die bakker, die Spanjaard, die Rudolfo, dat is het grote probleem.

Senator Je hebt vorige week die bakker toch eens goed zijn saus gegeven? Je hebt alle kansen gehad om je gal te spuwen. En wat heeft dat opgeleverd?

Moeder Onze kinderen horen daar niet thuis. Kinderen van deftige ouders moeten zich leren waardig te gedragen. En als je met crapuul omgaat...

Senator Als de kat vloeien heeft dan kan je ze ook krijgen, wil je zeggen?

Moeder Onze Jill had daar niets te zoeken.

Senator Jij hebt gefaald met je opvoeding. Was het nu zo moeilijk om tegen Jill te zeggen dat ze daar niet mocht komen spelen. Waarom heb je haar niet naar een internaat in Riva of een andere stad gestuurd?

Moeder Nu wij problemen hebben laat je mij in de steek. Ik, de moeder, ...

Senator Maar neen, vrouwtje! Neen. Ik laat je niet in de steek. Maar wees toch eens kalm.

Moeder Kalm, kalm, terwijl je dochter misschien ergens dood in het bos ligt...Kalm, ik Ben razend.

Senator Moet ik een emmer koud water halen?

De bel gaat. De meid komt even later op met de politie-inspecteur. Hij blijft staan. De dienstster gaat af.

Inspecteur *(naar moeder van Jill toe, geeft een hand)* Ik leef met je mee, mevrouw. *(naar de Senator toe, geeft een hand)* Senator, we moeten dit zo vlug mogelijk oplossen.

Moeder En wanneer is dat, inspecteur?

Inspecteur Zo vlug mogelijk, mevrouw. Het is niet eenvoudig. Daarbij: die Luigi is een gevaarlijke kerel.

Moeder Het is maar een kind, inspecteur. Jullie hebben meer dan honderd goed getrainde agenten...die enkele kinderen kunnen toch geen probleem zijn!

Inspecteur Ze hebben wapens, daar ben ik zeker van. Je wilt toch niet...

Moeder (*zet zich, weent*) Mijn klein dochtertje...

Inspecteur Wij begrijpen dat, mevrouw. Voor ons is het een regelmatig weerkerende activiteit. Een soort routine.

Moeder Wat? Mijn dochter...routine?

Inspecteur Wij zijn moord en doodslag gewoon.

Moeder Moord, ...

Inspecteur Excuseer, mevrouw: wij zijn gewoon van het hoofd koel te houden bij dit soort van vergrijpen.

Moeder Jij hebt geen hart. Waarom is de commissaris zelf niet naar hier gekomen? Het gaat toch om de dochter van een belangrijke senator?

Inspecteur De commissaris coördineert de werkzaamheden.

Moeder Hij moest hier zijn. Ik word verscheurd van verdriet! (*weent*)

Senator Wat zijn de plannen, inspecteur?

Inspecteur Fase twee is in werking getreden. Bij fase drie worden de netten aangehaald, fase vier moet tot de ontknoping leiden.

Senator Waarom beginnen jullie niet meteen met fase vier? Of moet het soms lang duren?

Inspecteur De verloven van alle agenten zijn ingetrokken, foto's van de vermoedelijke verdachten zijn verspreid, undercoveragenten zijn al ter plaatse, de media zijn volop ingeschakeld, alle verkeer in Verona en omgeving wordt gecontroleerd. Wij werken hard, senator!

Moeder Ik wil mijn dochter terug!

De bel gaat, even later komt de dienst op met een brief en terug af. Ze geeft die brief aan de senator, die de brief doorschuift aan de inspecteur.

Moeder Van de moordenaars, inspecteur?

Inspecteur Maar mevrouw toch! Moordenaars!...

De inspecteur bekijkt de brief.

Inspecteur Van de gijzelnemers. Een plakbrief. Ja, die jonge mensen spreken tegenwoordig onze taal niet meer. Half Engels half Italiaans. (leest de brief, maakt gebaren met zijn hoofd bij ieder woord dat hij leest) Ze eisen 250.000 euro. En een vluchtauto. Eerst het geld. Die zijn op hun kop gevallen!

Senator Heb je de nulletjes wel geteld, inspecteur?

Moeder Mijn dochter is dus 250.000 euro waard.

Senator Een heel bedrag.

Moeder Veel meer dan jij!

Senator Toen ik trouwde, ja!

De inspecteur neemt zijn draagbare telefoon.

Inspecteur Hallo, chef! We hebben een brief ontvangen. 250.000 euro als losgeld. Ja, morgen op het pleintje. Welk pleintje? De plaats delict, chef. Ja, we kunnen nu rustig gaan slapen. Neen, geen voetbal op de tv. (*draagbare telefoon in houder, kijkt naar de senator*) Het komt wel goed.

Moeder Wat komt er goed, inspecteur?

De bel gaat en even later komt de dienst op met Rudolfo en drie anderen. De dienst terug af.

Moeder Versterking! Politie in burger! Met een inspecteurtje was wat pover. (*Dan ziet ze Rudolfo*) Wat, wat komen jullie hier doen?

Rudolfo Wij, de bakkers van Verona, leven met je mee, mevrouw!

Moeder De bakkers van Verona?

Rudolfo Ikke maak van water en bloem brood, mevrouw!

Moeder Wat komen jullie hier doen? Zien jullie dan niet dat wij verscheurd zijn van verdriet?

Rudolfo Wij ook, mevrouw. Jij mij bloemzak hebben genoemd in gesprek met man van de radio. Mijne goede naam te grabbel gegooid hebben. De vakbond van de bakkers mij steunen. Een proces aan je been lappen, als je je niet verontschuldigt.

Moeder Wat komen jullie hier doen?

Rudolfo Iedere vraag maar ene keer stellen.

Moeder Jouw zoon heeft mijn dochter ongelukkig gemaakt.

Rudolfo En jij gans Verona. Morgen bakken wij geen brood. Uit protest!

Senator Rudolfo, mijn vrouw bedoelde het zo niet: toon eens wat begrip!

Rudolfo 't Is al goed. Vergeven. En waarom ook niet. *(kijkt rond)* Jullie hier schoon wonen.

Moeder Jouw zoon...

Rudolfo Een jonge veulen, mevrouw. Zien jong paardje van het andere model...

Moeder Jouw zoon is de oorzaak van alle ellende.

Rudolfo Soort van verliefdheid. Kinderen leren in de school van jongens en meisjes en mechanische relatie en zo gebeurt het. Niet kwalijk bedoeld. Ikke zal mijn zoon straffen. Hij moet maar zijn oog laten vallen op een meisje van onze stand. Collega-bakkers hebben ook mooie dochters. Hij verkeerde keuze maken. Jong en onervaren. Ook kinderen van bakkers niet te lui om te werken. Ikke er werk van maken.

De radio van de inspecteur sputtert.

Inspecteur Ja, hier met mij! De boodschap kwam onverstaanbaar over. Gelieve te herhalen. *(luistert)* Ja, ja, ja.

Moeder Wat is er?

Inspecteur Mijn radio werkt niet zo best.

Rudolfo Te veel geld in huis en dat stoort radiosignalen.

Moeder Wat zei de commissaris?

Inspecteur Dat we morgen de zaak wel zullen oplossen. Ik ga dan maar eens, mevrouw. Ik neem de losgeldbrief mee. *(groet met hoofdbuiging)*

Senator Ik laat je uit! *(gaat mee met de inspecteur.)*

Rudolfo Wij ook weg, mevrouw. Ikke zegge tegen mijne zoon een ander liefje zoeken. Ikke bedoel liefke voor de pruimentijd. Later misschien nog eens komen aankloppen. Dag, mevrouw! *(ook de andere bakkers groeten, samen af)*

Moeder *(alleen, kijkt naar de muur: foto van Jill)* Mijn dochter is alleen vannacht. Met pijn en verdriet. Wanhopig, misschien stervend. God, bewaar mijn dochter! Mijn klein Jilleke! EINDE ACHTSTE SCENE

SCENE NEGEN

Vrouw met kinderwagen op, installeert zich op bank achteraan, neemt er al de tijd voor. Kijkt of alles in de kinderwagen ligt wat ze nodig zal hebben. Wacht af.

Vrouw *(kijkt op uurwerk, wordt ongeduldig, doet alsof ze geniet van de zon, ogen half toe.)* Snotneuzen!

Vrouw zet radiootje aan, luistert naar muziek.

Luigi, Adam, Bravo, Bernardo en Alberto op. Blijven rond de bank hangen of zitten. Ze zijn anders gekleed. Ze wachten nog op iemand.

Felice *(haastig op, fluisterend)* Alles rustig. *(kijkt naar de vrouw met de kinderwagen)* Verdomme, die onnozel trien zit daar weer! Heeft die niets anders te doen.

Luigi *(kijkt rond, fluisterend)* Waar blijft die poen nu?

Adam Het loopt verkeerd af, dat voel ik.

Luigi Dat kan niet. Daarbij: minderjarigen worden niet gestraft. Hoogstens wat politiewagens kuisen.

Adam Gijzeling, snotapen, weten jullie wel wat dat betekent? Moest ik de senator zijn en jullie hadden mijn dochter gegijzeld ik zou jullie een voor een verzuipen.

Felice *(werpt een bal op het plein.)* Kom, snotapen, we moeten gewoon doen. Wie weet wie er nog naar ons staat te kijken.

De Black Boys spelen met een bal, die ze naar elkaar werpen en dan opvangen en terug werpen. Plots rolt de bal in de richting van de vrouw met de kinderwagen.

Vrouw *(werpt de bal terug)* Jullie zijn niet zo handig vandaag, is er iets? *(geen antwoord)* Honger misschien? Wacht: ik heb eieren bij mij. Zacht gekookt. *(kijkt in de kinderwagen)* Twee soorten eieren zelfs. Witte van witte kippen en bruine van chocoladekippen. Wacht! *(ze rolt witte eieren over de grond naar de jongens toe: links en rechts van de groep zodat ze door de eieren omgeven zijn.)* Echte eieren! Twee eieren per dag zijn genoeg, zegt mijn dokter. Je hoeft ze nu niet op te eten. Straks is ook goed. Steek ze gerust in je zakken. *(de jongens steken de eieren in hun zakken, aarzelend...)* Verse eieren!

De vrouw doet de doek weg van de kinderwagen en er komt een zwaar automatisch wapen te voorschijn. De jongens schrikken en willen weglopen, paniek.

Vrouw Niet bang zijn, dit is geen echt wapen. Of toch wel? Echte Russische namaak. Werkt altijd, als je geen pech hebt. *(neemt een bruin ei uit de kinderwagen en werpt dat op de grond: het blijkt een soort handgranaat te zijn, in werkelijkheid een soort voetzoeker die meteen knalt)*

De jongens schrikken en willen weglopen, maar plots verschijnen er op de vier hoeken van het pleintje telkens een bakker met een groot brood in de handen. Ze lachen.

Rudolfo Echt brood, maar een weekje oud. (*de bakkers dreigen met de broden*)

Vrouw (*met radiootje in de hand*) Die eieren komen niet van een echte kip. Het zijn kleine bommetjes die vanaf nu automatisch kunnen exploderen. Ik heb zo-even het automatisme ingeschakeld. Bij verandering van temperatuur doen ze boem en nog eens boem. (*neemt ook nog enkele handgranaten in haar handen*) Ook dit zijn echte spullen. Ik hoop alleen dat ik ze niet zal moeten gebruiken.

Luigi Wie ben jij, wat wil jij van ons.

Vrouw Wie ik ben? Dat zou ik aan mijn moeder moeten gaan vragen. Wat ik van jullie wil? Wat denk jij zelf?

De jongens kijken rond, willen weg, je ziet dat ze naar een uitweg zoeken...

Vrouw We gaan samen braafjes naar jullie schuilplaats. Daar gaan we Jill bevrijden. Nadien mogen jullie braafjes die automatische eieren terug inleveren en schakel ik het automatisme uit.

Luigi En dan?

Vrouw Dat weet ik niet. Ik ga dan terug wat zonnen. (*verandert van toon*) Vooruit! Op stap.

Luigi En als we niet willen?

Vrouw Ja, wat dan? Je neemt dat eitje vast en wil het wegwerpen. Dan doet dat boem en nog eens boem. In het slechtste geval ben je alleen je plassertje kwijt. Je bent dan onzijdig. Normaal vallen je armen en benen af en een stukje van je hoofd. Tja wie zal het zeggen! (*naar de jongens toe*) Vooruit! Op een rij!

De jongens marcheren af, de bakkers volgen en de vrouw loopt elegant achteraan. Het plein is nu leeg. De kinderwagen blijft staan en de radio speelt heel zachtjes.

Dame 1 en Dame 2 van de Congregatie van de Arena op. Ze kijken rond.

Dame 2 Kijk, de lijn is er nog.

Dame 1 Zolang het niet regent...

Dame 2 Heb jij het ook gehoord, op de radio? Ze zouden een meisje ontvoerd hebben.

Dame 1 En wie zou nu zoiets doen?

Dame 2 Volgens de politie zou een bende uit een van de buitenwijken... de dochter van die vriendelijke senator die in de Via Arena woont, gekidnapt hebben.

- Dame 1 Is dat erger dan verkrachten?
- Dame 2 Dat weet ik niet. Maar er is 250.000 euro losgeld gevraagd. Zoveel heb ik nog nooit gezien.
- Dame 1 Vragen staat vrij. En wat doet de politie?
- Dame 2 De commissaris vertelde op de radio dat alles vlug zou opgelost worden.
- Dame 1 Van achter zijne bureau zeker! En waar blijven ze dan met dat geld?
- Dame 2 Het is hier verdacht stil. (*ziet de kinderwagen*) Kijk eens! Misschien ligt daar een verlaten kindje in. Als grootmoeders moeten wij...

De twee dames gaan kijken en zien dan het machinegeweer en een grote doos.

- Dame 2 (*schrikt*) Kom, we zijn weg! Ik voel dat er hier iets gaat gebeuren.
- Dame 1 Dan moeten wij blijven. Veel spannende zaken kunnen wij al niet meer meemaken, op onze leeftijd.
- Dame 2 Misschien doet dit boem en dan nog eens boem! Kom, we zijn weg. Morgen kopen wij een krant en bij een tasje koffie op een terrasje...
- Dame 1 Bangerik! (*maar stapt als eerste vlug af, gevolgd door Dame 2*).
- Dame 2 Het zou over een mislukte jeugdliefde gaan, hoor ik zo hier en daar...
- Dame 1 Ze zeggen, ze zeggen... als het dat was, dan eiste ik 10 euro voor een grote kom gelatti, lekkere Italiaanse ijsroom! Maar iemand ontvoeren, en er dan nog zoveel geld voor vragen ook...
- Dame 2 Kom, we zijn weg. (*kijkt naar de kinderwagen*) Boem en dan nog eens boem...

Dame 1 en Dame 2 af.

Men hoort de dame met de kinderwagen commanderen "Links, rechts, links, rechts. Hef die 'kloefkaffers' van voeten op. Links, rechts..."

De vrouw kijkt naar de Black Boys die achter elkaar marcheren. Zij doet teken dat ze op een rij moeten gaan staan. Twee bakkers lopen in het midden van de rij en twee, waaronder Rudolfo, begeleiden Jill, die niet zo best kan gaan.

Vrouw Stil, snotapen! Jullie hebben zich voorbeeldig gedragen. (*Ze verplaatst de kinderwagen zodat die tegenover de rij jongens staat. Zij trekt aan de hendel: alles is nog eens gewapend. Uit de kinderwagen neemt ze een lange koord met daaraan enkele boeien. Ze slingert die koord naar de jongens en vliegensvlug doet zij die boeien toe. Jill gaat op de bank zitten. Rudolfo en de andere bakker zijn bezorgd over Jill.*) En nu het verhaal van die eieren. Een witte kip legt witte eieren. Jullie mogen ze uit de broekzakken halen. (*de bende twijfelt even, maar*

dan steken ze toch hun handen in de broekzakken. Grote teleurstelling: het waren echte eieren die nu allemaal platgedrukt zijn. Alleen een slijmerige brij rest.)

Luigi Jij hebt ons bedrogen!

Vrouw Een bedrieger kan niet bedrogen worden. Jullie hebben gewoon pech gehad. Jullie waren bang jullie piemeltje te verliezen door boem en nog eens boem. *(tot de bakkers)* Dank u wel, heren! Het was prettig met jullie samen te werken! Nog een gouden raad: gebruik in het vervolg een beetje meer gist met een scheutje melk. Het brood zal er eens zo smakelijk door worden.

Luigi Wie ben jij eigenlijk?

Vrouw Dat zou ik zelf aan mijn moeder moeten vragen.

Luigi Ben jij van de politie?

Vrouw *(denkt na)* Een soort premiejager, ja, zoiets.

Luigi Dan bespioneer je ons al een hele tijd.

Vrouw Twee potjes zonnecrème lang. Jullie gaan nu naar de politie en dan naar een onderzoeksrechter. Ik hoop dat jullie oprecht spijt betonen, anders zal het niet zo best aflopen. Kijk maar eens goed rond: in ieder geval de eerste jaren zullen jullie hier niet meer kunnen of mogen komen. Ik wens jullie alle succes toe!

Vrouw *(neemt de politieradio)* Ja, met mij, met de kinderwagen, alles is goed verlopen. De commissaris kan een persmededeling doen. De zaak is opgelost. De bende is opgerold en komt binnen het half uur aan. Het meisje is wat uitgeput, maar zal vlug recupereren. Ik zal de inspecteur helpen met zijn verslag: hij kan maar met twee vingers typen. Over en out! *(radio weg, ontwapent het machinegeweer.)*

Vrouw *(vertrouwelijk)* Rudolfo, jij neemt de leiding van die bakkersbende! Als je het goed aan boord legt, dan krijg jij wel een smakkerd van die nette vrouw van de senator.

Rudolfo *(geeft zijn brood aan de dichtst bij hem staande kompaan, loopt naar de vrouw toe en zoent haar onstuimig, zij laat begaan, kijkt dan op afstand naar de vrouw, zelfvoldaan)* Verdomme, ik zie dat ik het nog kan! Als voorsmaakje kan dat tellen. *(wil haar nog eens zoenen, maar ze weert af)*

Vrouw Leer eerst zacht brood bakken!

Vrouw stapt naar Jill toe.

Vrouw Jij hebt je moedig gedragen. Hoe heet die jongen nu ook weer? Ron, is het niet? *(Jill knikt, een beetje afwezig)*

Rudolfo Tenzij hij nog een ander liefje heeft.

Jill Zo is Ron niet!

Vrouw Komaan: de bakkers met Jill naar de Via Arena en jullie in looppas naar de politie! Links, rechts, links, rechts, ...

De Black Boys op een rij. De vrouw zet de radio terug op, een marsmuziekje klinkt. De jongens moeilijk bewegend met die koord aan hun voeten, in looppas af. Helemaal achteraan de vrouw. Zij kijkt nog eens in de kinderwagen en neemt een bruin pakje vast.

Vrouw 250.000 euro. Of zou het nep zijn? (*duwt de kinderwagen voor zich uit, af*)

De bakkers met Jill af. Het plein is leeg. Dame 1 en 2 terug op, blijven staan, kijken rond.

Dame 1 De kinderwagen is weg.

Dame 2 Het plein is leeg.

Dame 1 Het is toch vakantie?

Dame 2 Kom, wij gaan een koffie drinken.

Dame 1 Goed idee. Jij betaalt vandaag!

Dame 2 Jij betaalt!

Dame 1 Jij betaalt (*terwijl ze discutereren, stappen ze traag af*)

EINDE SCENE NEGEN

SCENE TIEN

Het plein wordt versierd door de medewerkers van het gezin van de senator. Iemand plaatst vooraan een bord met daarop de tekst: "Iedereen die hier voorbij gaat, is uitgenodigd". Men plaatst slingers enz. Ook banken en hier en daar een tafeltje. Men plaatst drankjes en hapjes op die tafeltjes. Het orkestje van het circus komt op en neemt achteraan plaats: ze zullen straks muzikaal ondersteunen.

De moeder van Jill op, al pratende met de burgemeester.

Burgem. Het wordt een mooi feest.

Moeder Ik voel mij verplicht. Ze verdienen dat. Het zijn zo'n schattige knulletjes!

Burgem. Onze politie was weer eens op haar best. Ik heb de commissaris stevig gestuurd. Veiligheid vooraan, niet?

Moeder Hoe kan ik iedereen danken?!

Ze stappen naar een tafel met drankjes en hapjes.

Burgem. Op jouw gezondheid.

Moeder Op de goede afloop.

Dame 1 en Dame 2 op. Ze zien het bord.

Dame 1 Zou dit een grap zijn?

Dame 2 Neen, daar zie je de burgemeester al met een glas en er staan er nog veel!

Dame 1 En die stomme krijtlijn staat er nog.

Dame 2 Die moeten wij wegdoen. *(beiden af en terug op met een opneemdoek aan een aftrekker: ze verwijderen de lijn, poetsmateriaal terug weg, schuiven aan bij de stand met drankjes)*

Dame 1 Een fruitsapje, zeker?

Dame 2 Als je het mij vraagt: een stevig drankje. Dat hebben wij wel verdiend. *(bedienen zich)*

Senator *(op, ziet de man staan die hem om een functie voor zijn familielid vroeg)* Ik zal er eens ernstig over nadenken. Het komt wel goed. Europa biedt vastheid van betrekking, voor goede elementen. *(nemen drankje van een bord dat hun wordt aangeboden door de dienst van het huis van de senator, ze drinken)*

De meisjes komen op. Ook de jongens komen op. Ze voelen zich wat onwennig, maar nemen ieder een drankje en genieten van de hapjes.

Jill op, naar haar mama toe.

Jill Dit moest toch niet, mama!

Moeder Wat? Dit feestje? Het is eens iets anders, kindje! De mensen amuseren zich toch! Wat wil je nog meer? Kijk eens goed rond: zelfs je papa, die saaie senator, amuseert zich! En straks gaan we dansen!

Jill Je bent precies veranderd. Ik zag je praten met gewone mensen, zelfs met circusblijvers...

Moeder Iedereen heeft zijn charme, zelfs die bakker, die Rudolfo...

Rosa *(komt naar Jill toe)* Bedankt voor de uitnodiging voor dit feestje...

Jill *(wijst naar haar mama)* Ik ben hier ook maar uitgenodigd. Mijn mama!...

Maria Het pleintje is eens zo leuk.

Jill Dat heeft iets met de mensen te maken... Leuke mensen, leuk pleintje...

Maria Ik heb Ron nog niet gezien, jij...

Jill Ron? Ik zal er eens naar uitkijken. Het je er nog altijd belangstelling voor? *(de andere meisjes lachen)* Hij is beschikbaar!

Ron *(op, blijft op een hoekje staan, de jongens komen naar hem toe en omringen hem)*

Antonio Het is ook een beetje jouw feestje!

Ron haalt de schouders op.

De jongens gaan zich nog een drankje halen en plots staat Jill voor Ron.

Jill Ron, ik moet je nog bedanken! *(ze gaat een beetje verder, de jongens gaan achteruit: Ron staat tegenover Jill)*

Ron Bedanken?

Jill Jij hebt toch die bende enkele rake meppen gegeven.

Ron Vingeroefeningen. Ik heb er mijn handen aan zeer gedaan.

Jill Doet het nog pijn?

Ron Neen. Het is een bende! Hebben ze je goed behandeld?

Jill Een hotel met vijf sterren. Toch wil ik je bedanken.

Ron Die met die kinderwagen moet je bedanken!

Jill Zou die van de politie zijn?

Ron Van de vuilkardienst.

Jill Je bent niet in je beste doen?

Ron Wat kom ik hier eigenlijk doen?

Jill Voor het feest, voor ... mij...

Ron Jill, jij bent een rijkelui-kind. Het wordt nooit iets tussen ons. Ik wil er niet aan toegeven. Nu is het de brede glimlach, maar morgen zie je mij niet meer staan. En daarbij: ik ken je niet! (*draait zich weg*)

Jill Ik jou ook niet. Jij bent maar een bakkerszootje, dat om de veertien dagen zich eens wast. In jouw oren zit genoeg bloem voor twee broodjes!

Ron loopt weg, terug in een hoekje.
De senator stapt naar Jill toe.

Senator Dat is nu eens echte liefde, dochtertje!

Jill Liefde? Waarover praat jij, papa? Ik heb die bakkerszoon bedankt voor zijn moedig optreden. En dan?

Senator Ik heb het al lang door. 's Nachts droomde jij er van! Ja, ik hoorde het tot in onze slaapkamer. Het hoort bij het leven, dochtertje. Liefde.

Jill Kalverliefde.

Senator Daaruit kan echte liefde geboren worden. Jullie passen bij elkaar. Hij is een rebel en jij bent niets beter!

Jill Papa! (*loopt naar de meisjes toe*)

Het circusorkestje maakt zich klaar.
Gilberto met zijn megafoon.

Gilberto Dames en heren, het bal kan beginnen.

Het orkest zet een melodietje in.

Gilberto De senator en zijn echtgenote openen de dans. Applaus!

Na wat aandringen van zijn echtgenote danst de senator met zijn vrouw. Het wordt echter geen geslaagde demonstratie: hij trapt regelmatig op haar tenen. Plots stopt zij, laat de senator staan en stapt op Ron toe. Ze sleurt hem mee om te dansen. Ron kan niet weigeren. De senator gaat zijn dochter halen om te dansen. De twee koppels dansen. Plots verdwijnen de senator en zijn echtgenote en staan Jill en Ron alleen op de dansvloer. Ron wil weg, maar Jill grijpt hem vast: hij moet met haar dansen.

De vrouw met de kinderwagen op. Ze stelt haar kinderwagen ergens op een hoekje op en er komt een soort automatisch machinegeweer te voorschijn. Men kijkt ontgaan. Het machinegeweer blijkt een machientje te zijn dat papiersnippers kan schieten. Twee korte knallen achter elkaar. Men schrikt: de papieren snippers dwarrelen neer. De vier bakkers komen op. Keurig gekleed, bedienen zich van drankjes.

Moeder (stapt op Rudolfo toe) En nu gaan wij eens dansen?

Rudolfo Jij, met een bakker?

Moeder Ja, met een echte bakker.

Rudolfo Je had eerst mijn brood moeten proeven!

Rudolfo danst met de moeder van Jill.

Rudolfo Mijn snootje is hier ook. Hij had deeg moeten maken.

Moeder Ron? Laat hem maar even genieten!

Rudolfo Jouw dochter is nogal aanhalig.

Moeder Ze is vroeg rijp, dat zie ik nu ook. Ze is wel mooi, hé?

Rudolfo Ze komt uit de kleuterklas en dan zijn ze allemaal mooi. Mijn voeten...

Moeder Mijn hart...we gaan iets drinken! (*verlaten de dansvloer, drinken iets*)

Men scandeert dat Jill Ron moet kussen.

Aanwezigen Kiss! Kiss! Kiss! (steeds sterker wordend)

Jill wil Ron kussen, Ron maakt zich los en probeert te vluchten: de jongens houden hem echter tegen. Jill kust Ron.

Ron Dat is niet hygiënisch!

Jill Mijn mama heeft dit feestje georganiseerd, speciaal voor jou!

Ron Jij bent toch het feestvarken!

Jill Jij bent het varken dat feest! Kom! (*dansen. Ook de anderen dansen. Men schiet nog een tweetal patronen met papiersnippers af, men zingt:*)

Ron en Jill

Zijn twee snottepieten

Ron en Jill

Zij gaan nu genieten

Ron en Jill
Doen Verona dansen
Ron en Jill
Geven ieder kansen
Ron en Jill
Groeien meer naar elkaar!
Ron en Jill
Wordt het paar van het jaar
Ron en Jill
Hip, hip, hoera, hoera!

Terwijl het feest volop bezig is: iedereen danst, drinkt, zingt, het orkest speelt, daalt het doek langzaam.

EINDE